

Lieta C-222/09

Kronospan Mielec sp. z o.o.

pret

Dyrektor Izby Skarbowej w Rzeszowie

(Naczelny Sąd Administracyjny l?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu)

Sest? PVN direkt?va – 9. panta 2. punkta c) un e) apakšpunkts – Inženieru veikti izp?tes un izstr?des darbi– Pakalpojumu sniegšanas vietas noteikšana

Sprieduma kopsavilkums

Noteikumi par nodok?iem – Ties?bu aktu saska?ošana – Apgroz?juma nodok?i – Kop?ja pievienot?s v?rt?bas nodok?u sist?ma – Pakalpojumu sniegšana – Nodok?u piesaistes vietas noteikšana

(Padomes Direkt?vas 77/388 9. panta 2. punkta e) apakšpunkts)

T?du pakalpojumu sniegšana, kas izpaužas, darot izp?tes un izstr?des darbus vides un tehnolo?iju jom?, kurus veic inženieri, kas re?istr?ti k?d? dal?bvalst?, p?c pas?t?juma un par labu cit? dal?bvalst? re?istr?tam pakalpojumu sa??m?jam, ir j?kvalific? k? “inženieru pakalpojumi” Sest?s direkt?vas 77/388 par to, k? saska?ojami dal?bvalstu ties?bu akti par apgroz?juma nodok?iem, 9. panta 2. punkta e) apakšpunkta izpratn?, kur? ir noteikta nodok?u piesaistes vieta attiec?b? uz konsultantu, inženieru, izp?tes biroju, advok?tu, gr?matvežu un citiem l?dz?giem pakalpojumiem.

Šie pakalpojumi ir j?uzskata par t?diem pakalpojumiem, uz ko attiecas min?t? norma, jo izp?tes un izstr?des darbi ir pakalpojumi, kas galvenok?rt un parasti tiek sniegti saist?b? ar inženiera profesiju, k?di ir min?ti nor?d?taj? norm?. T?di ir pakalpojumi, kuriem rakstur?gs tas, ka jaut?jums ir ne vien par esošo zin?šanu un metožu izmantošanu, risinot konkr?tas probl?mas, bet ar? par jaunu zin?šanu ieg?šanu un jaunu metožu izstr?di šo pašu vai jaunu probl?mu risin?šanai. Turkl?t š?di pas?kumi atš?iras no Sest?s direkt?vas 9. panta 2. punkta c) apakšpunkt? paredz?tajiem pas?kumiem, jo attiec?gie pakalpojumi netiek sniegti vair?kiem sa??m?jiem, bet tiek veikti par labu vienam sa??m?jam. Apst?klis, ka šim vien?gajam pakalpojumu sa??m?jam ir n?cies trešaj?m person?m vai sabiedr?b?m, kas ietilpst taj? paš? grup?, kuras dal?bnieks ir šis sa??m?js, p?rdot to darbu rezult?tus, kurus tas ir pas?t?jis, šaj? zi?? nav noz?mes.

(sal. ar 20., 21., 24.–26. un 30. punktu un rezolut?vo da?u)

2010. gada 7. oktobr? (*)

Sest? PVN direkt?va – 9. panta 2. punkta c) un e) apakšpunkts – Inženieru veikti izp?tes un izstr?des darbi– Pakalpojumu sniegšanas vietas noteikšana

Lieta C?222/09

par l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Naczelny S?d Administracyjny* (Polija) iesniedza ar l?mumu, kas pie?emts 2009. gada 23. apr?l? un kas Ties? re?istr?ts 2009. gada 18. j?nij?, tiesved?b?

Kronospan Mielec sp. z o.o.

pret

Dyrektor Izby Skarbowej w Rzeszowie.

TIESA (pirm? pal?ta)

š?d? sast?v?: pal?tas priekšs?d?t?js A. Ticano [A. Tizzano], tiesneši Ž. Ž. K?zels [J.?J. Kase/] (referents), E. Borgs Bartets [A. Borg Barthet], M. Ileši?s [M. Ileši?], un M. Bergere [M. Berger],

?ener?ladvok?te J. Kokote [J. Kokott],

sekret?rs K. Malaceks [K. Malacek], administrators,

?emot v?r? rakstveida procesu un 2010. gada 1. j?lija tiesas s?di,

?emot v?r? apsv?rumus, ko sniedza:

– *Kronospan Mielec sp. z o.o.* v?rd? – M. Soba?ska [M. Soba?ska], advokat, un T. Mihaliks [T. Michalik], *doradca podatkowy*,

– Polijas vald?bas v?rd? – M. Dovgelevi?s [M. Dowgielewicz], k? ar? A. Kramar?ika [A. Kramarczyk] un A. Rutkovska [A. Rutkowska], p?rst?vji,

– Grie?ijas vald?bas v?rd? – K. Georgiadis [K. Georgiadis], k? ar? Z. Hadzipavlu [Z. Chatzipavlou] un V. Karra [V. Karra], p?rst?vji,

– Eiropas Komisijas v?rd? – D. Triandafilu [D. Triantafyllou] un K. Hermane [K. Herrmann], p?rst?vji,

?emot v?r? p?c ?ener?ladvok?tes uzklauššanas pie?emto l?mumu izskat?t lietu bez ?ener?ladvok?ta secin?jumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu ir par Padomes 1977. gada 17. maija Sest?s direkt?vas 77/388/EEK par to, k? saska?ojami dal?bvalstu ties?bu akti par apgroz?juma nodok?iem – Kop?ja pievienot?s v?rt?bas nodok?u sist?ma: vienota apr??inu b?ze (OV L 145, 1. lpp.; turpm?k tekst? – “Sest? direkt?va”), 9. panta 2. punkta c) un e) apakšpunkta interpret?ciju.

2 Šis līgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Kronospan Mielec sp. z o.o.* (turpmāk tekstā – “*Kronospan*”) un *Dyrektor Izby Skarbowej w Rzeszowie* (Žešovās Finanšu kameras direktors, turpmāk tekstā – “*Dyrektor*”) par vietas, kura tiek uzskatīta par vietu, kur sniedz pakalpojumus, noteikšanu nolūkā iekasēt pievienotās vērtības nodokli (turpmāk tekstā – “PVN”).

Atbilstošās tiesību normas

Sestā direktīva

3 Sestās direktīvas preambulas septītajā apsvērumā ir noteikts:

“tā kā tās vietas noteikšana, kur veikti darījumi, par kuriem uzliek nodokļus, bijusi saistīta ar konfliktiem par dalībvalstu jurisdikciju, jo paši attiecībā uz preču piegādi montāžai un pakalpojumu sniegšanu; tā kā, kaut arī vietu, kur sniedz pakalpojumus, principā vajadzētu noteikt kā vietu, kura personai, kura tos sniedz, ir galvenā darbības vieta, šī vieta jānosaka tās personas valstī, kurai sniedz pakalpojumus, jo paši attiecībā uz noteiktiem pakalpojumiem, ko citā citam snieguši nodokļu maksātāji, ja šo pakalpojumu izmaksas ir iekasētas par cenu.”

4 Sestās direktīvas 9. panta 1. punkts ir noteikts:

“Par pakalpojuma sniegšanas vietu uzskata vietu, kur piegādātājs ir dibinājis savu uzņēmumu vai kur tam ir pastāvīga iestāde, no kuras sniedz pakalpojumu, vai, ja nav šāda uzņēmuma vai pastāvīgās iestādes, tā pastāvīgās adreses vietu vai vietu, kur tas parasti rezidē [parasto dzīvesvietu].”

5 Sestās direktīvas 9. panta 2. punkta c) un e) apakšpunkts ir formulēti šādi:

“Tomēr:

[..]

c) tādā pakalpojumu sniegšanas vieta, kas saistīta ar:

– kultūras, mākslas, sporta, zinātnes, izglītības, izklaides vai tamlīdzīgiem pasākumiem, ieskaitot šādu pasākumu rīkošanu darbību un attiecīgā gadījumā papildpakalpojumu sniegšanu,

[..]

ir vieta, kur fiziski veic šos pakalpojumus;

[..]

e) vieta, kur sniedz turpmāk norādītos pakalpojumus, ja to dara klientiem, kas reģistrēti ārpus Kopienas, vai nodokļa maksātājiem, kas reģistrēti Kopienā, bet citā valstī nekā pakalpojumu sniedzējs, ir vieta, kur klients ir reģistrējis savu uzņēmumu [saimnieciskās darbības juridisko adresi] vai kur tam ir pastāvīga iestāde [pastāvīgās uzņēmums], kurai sniedz šo pakalpojumu, vai, ja nav šādas vietas, tā pastāvīgā adrese vai vieta, kur tas parasti rezidē [parastā dzīvesvieta]:

[..]

– konsultantu, inženieru, izpētes biroju, juristu [advokātu], grāmatvežu un citi līdzīgi pakalpojumi, kā arī datu apstrāde un informācijas piegāde,

[..].”

Valsts tiesiskais regulējums

6 2004. gada 11. marta likuma par [pievienotās vērtības] nodokli precēm un pakalpojumiem (*Ustawa z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług*, Dz. U. Nr. 54, 535. pozīcija) redakcijā, kas piemērojama pamata lietas faktiem (turpmāk tekstā – “Likums par PVN”), 27. panta 2. punkta 3. apakšpunkta a) daļā bija noteikts:

“[Ar] kultūras, mākslas, sporta, zinātnes, izglītības vai izklaides [pakalpojumiem saistītu] pakalpojumu sniegšanas vieta [...] ir vieta, kur pakalpojumi tiek faktiski sniegti.”

7 Likuma par PVN 27. panta 3. punkts bija formulēts šādi:

“Ja 4. punktā minētos pakalpojumus sniedz:

1) fiziskas personas, juridiskas personas vai organizatoriskas vienības bez juridiskas personas statusa, kuru reģistrācijas vieta vai dzīvesvieta atrodas trešās valsts teritorijā, vai

2) nodokļu maksātāji, kuru uzņēmumu reģistrācijas vieta vai dzīvesvieta atrodas Kopienā, tomēr citā valstī, nevis pakalpojuma sniedzēja valstī,

tad pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kurā pakalpojumu saņēmējam ir vieta uzņēmuma reģistrācijas vieta, pastāvīga iestāde, kurai sniedz attiecīgo pakalpojumu, vai, ja pastāvīgā iestādes nav – pastāvīgā adrese vai vieta dzīvesvieta.”

8 Likuma par PVN 27. panta 4. punkta 3. apakšpunktā bija paredzēts:

“3. apakšpunktā piemēro konsultāciju pakalpojumiem datora aprīkojuma jomā [...]; programmu jomā [...]; juridiskās palīdzības pakalpojumiem, grāmatvedības pakalpojumiem, tirgus izpēti un viedokļu aptaujas pakalpojumiem, konsultācijām ekonomiskās darbības un vadības īstenošanas jomā [...]; arhitektu un inženieru pakalpojumiem [...] – ievērojot 2. punkta 1. apakšpunktu; tehnisko pētījumu un analīžu [...]; datu pārraides un informācijas piegādes; tulkošanas [...] pakalpojumiem.”

Pamata lieta un prejudiciālais jautājums

9 *Kronospan*, kuras juridiskā adrese ir Polijā, klientam, kas reģistrēts Kiprā, sniedz pakalpojumus saistībā ar tehniskiem pētījumiem un analīzēm un veica izpēti un izstrādes darbus dabas zinātnē un tehniskā zinātnē.

10 Minētā pakalpojumu sniegšana konkrēti attiecas uz darbiem, kas ietver emisiju pētījumus un mērījumus, tostarp pētījumu veikšanu saistībā ar oglekļa dioksīda (CO₂) emisiju un tirdzniecību ar CO₂ emisijām, minēto darbu dokumentācijas sagatavošanu un kontroli, kā arī potenciālo piesārņojuma avotu analīzi, kuri saistīti ar tūdu produktu ražošanu, kas sastāv galvenokārt no koka. Šos darbus veic, lai iegūtu jaunas zināšanas un jaunu tehnoloģisko kompetenci, kas ir vērstas uz jaunu vielu, produktu un iekārtu izgatavošanu, kā arī jaunas tehnoloģijas metodes izmantošanu ražošanas procesos.

11 Ar 2006. gada 8. decembra vēstuli *Kronospan* lūdza Žēšovas finanšu pārraidei rakstveidā sniegt interpretāciju par atsevišķu Polijas nodokļu tiesību normu piemērošanu, lai noskaidrotu to, cik lielā mērā attiecīgie pakalpojumi ir jāuzskata par tādējiem, kas sniegti Polijā, nevis daļēji, kurā atrodas pasūtītāja, kas ir nodokļu maksātājs, juridiskā adrese, proti, Kipras Republikā.

12 *Kronospan* uzskatot, ka šie pakalpojumi kopumā ir jākvalificē kā inženieru darbi, jo pakalpojumam sniegšanas vietai, kā paredzēts Sestās direktīvas 9. panta 2. punkta e) apakšpunktā, vajadzēja atrasties vietā, kur reģistrēts minēto pakalpojumu pasūtītājs, proti, Kiprā. Ar 2007. gada 9. marta atzinumu Žēšovas finanšu pārvalde savukārt ir uzskatījusi, ka daži no attiecīgajiem darījumiem ir zinātnes pasākumi un ka tādējādi pakalpojumam sniegšanas vieta saskaņā ar Sestās direktīvas 9. panta 2. punkta c) apakšpunktu atrodas Polijā.

13 Tā kā *Dyrektor Izby Skarbowej w Rzeszowie* noraidīja sūdzību, ko *Kronospan* bija iesniegusi par šo atzinumu, *Kronospan* cēla prasību *Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie* (Žēšovas vojevodistes administratīvā tiesa). Tā minēto prasību noraidīja, pamatojoties uz to, ka attiecīgā pakalpojumi ir zinātnes pasākumi, nevis inženieru pakalpojumi.

14 *Naczelny Sąd Administracyjny* (Augstākā administratīvā tiesa), kurā izskatīšanai iesniegta šī lieta, vālas noskaidrot, vai Sestās direktīvas 9. panta 2. punkta e) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajās tiesībās normā minētie inženieru pakalpojumi ietver izpēti un izstrādes darbus, ko veic šie inženieri. Tā kā no Tiesas judikatūras un it īpaši no 2005. gada 27. oktobra sprieduma lietā C-41/04 *Levob Verzekeringen* un *OV Bank* (Krājums, I-9433. lpp.) izrietot, ka minētā 9. panta 2. punkta noteikumi attiecas nevis uz pašām profesijām, kas tajās minētas, bet gan uz pakalpojumiem, ko parasti sniedz [minētie profesionāļi], varētu apgalvot, ka Sestās direktīvas 9. panta 2. punkta e) apakšpunkts attiecas uz visu veidu pakalpojumiem, ko regulāri sniedz inženieri.

15 Tomēr daļa no attiecīgajiem pakalpojumiem esot “radoši” un “inovatīvi” un tiem esot zinātnisko darbu elementi, uz kuriem var attiekties Sestās direktīvas 9. panta 2. punkta c) apakšpunkts, lai gan šie pakalpojumi tiek sniegti komerciālos nolūkos un vienam atsevišķam pakalpojumam saņēmējam. Zinātnisko pētījumu komerciālo būtība neradot šaubas nedz par šīs darbības rezultātu vispārīgo raksturu, nedz par tās plašo izmantojamību nākotnē. Tādējādi varētu uzskatīt, ka attiecīgā pakalpojumi tiek sniegti vairākiem saņēmējiem, jo viens no minētajām normas piemērošanas nosacījumiem, ko Tiesa norādījusi konkrēti 2006. gada 9. marta spriedumā lietā C-114/05 *Gillan Beach* (Krājums, I-2427. lpp.), šajā lietā esot izpildīts.

16 Citiem vārdiem sakot, iesniedzējtiesa norāda, ka šajā lietā aplūkoto pakalpojumu sniegšanas izmaksas neietilpst tieši “preču cenā”, pretēji tam, kas esot paredzēts Sestās direktīvas preambulas septītajā apsvērumā. Šo pakalpojumu pirkuma cena esot netiešo izmaksu sastāvdaļa, kuras iekļautas visu to preču un pakalpojumu pārdošanas cenā, kurus piedāvā minēto pakalpojumu saņēmējs.

17 Šādos apstākļos *Naczelny Sąd Administracyjny* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“a) Vai [...] Sestās direktīvas [...] 9. panta 2. punkta e) apakšpunkta trešais ievilkums – kas tagad attiecīgi atbilst Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp. [...]) 56. panta 1. punkta c) apakšpunktam – ir jāinterpretē tādējādi, ka tajās minētie inženieru pakalpojumi, kurus sniedz PVN maksātājam, kas izpilda šos pakalpojumus ietverošu pasākumu citā Kopienas dalībvalstī reģistrētam pakalpojumam saņēmējam, tiek aplikti ar nodokli vietā, kurā ir pakalpojumu saņēmēja (pasūtītāja) saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta vai kurā viņam ir pastāvīga iestāde,

b) [vai arī] ir jāuzskata, ka šie pakalpojumi kā [zinātnes pasākumi] atbilstoši Sestās direktīvas 9. panta 2. punkta c) apakšpunkta pirmajam ievilkumam [tagad attiecīgi Direktīvas 2006/112 52. panta a) [punkts]] tiek aplikti ar nodokli vietā, kur faktiski notiek šo pakalpojumu sniegšana,

ja pamatojas uz pieņēmumu, ka šie pakalpojumi ir darbi, kuri ietver emisiju pētījumus un

m?r?jums vides aizsardz?bas noteikumu izpratn?, tostarp p?t?jumu veikšanu saist?b? ar oglek?a dioks?da (CO2) emisiju un tirdzniec?bu ar CO2 emisij?m, min?to darbu dokument?cijas sagatavošanu un kontroli, k? ar? potenci?lo pies?r?ojuma avotu anal?zi, un kurus veic, lai ieg?tu jaunu pieredzi un jaunu tehnolo?isko kompetenci, kas ir v?rstā uz jaunu vielu, produktu un iek?rtu izgatavošanu, k? ar? jaunas tehnolo?ijas metodes izmantošanu ražošanas proces??

Par prejudici?lo jaut?jumu

18 Ar savu jaut?jumu iesniedz?jtiesa b?t?b? vaic?, vai t?du pakalpojumu sniegšana, k?di apl?koti pamata liet?, – kas izpaužas, darot izp?tes un izstr?des darbus vides un tehnolo?iju jom?, kurus veic inženieri, kas re?istr?ti k?d? dal?bvalst?, p?c pas?t?juma un par labu cit? dal?bvalst? re?istr?tam pakalpojumu sa??m?jam, – ir j?kvalific? k? “inženieru pakalpojumi” Sest?s direkt?vas 9. panta 2. punkta e) apakšpunkta treš? ievilkuma izpratn? vai k? “zin?tnes pas?kumi” t? paša [9. panta] 2. punkta c) apakšpunkta pirm? ievilkuma izpratn?.

19 Lai atbild?tu uz šo jaut?jumu, ir j?atg?dina, ka Sest?s direkt?vas 9. panta 2. punkta e) apakšpunkta trešaj? ievilkum? nav paredz?tas profesijas, piem?ram, advok?ta, padomdev?ja, gr?matveža vai inženiera profesija, bet gan pakalpojumi. Šaj? norm? min?t?s profesijas Savien?bas likumdev?js izmanto k? l?dzekli, lai defin?tu taj? paredz?t?s pakalpojumu kategorijas (1997. gada 16. septembra spriedums liet? C?145/96 *von Hoffmann, Recueil*, I?4857. lpp., 15. punkts).

20 T?d?j?di ir j?nosaka, vai t?di izp?tes un izstr?des darbi, k?di apl?koti pamata liet?, ir pakalpojumi, kas galvenok?rt un parasti tiek sniegti saist?b? ar inženiera profesiju, k?di ir min?ti Sest?s direkt?vas 9. panta 2. punkta e) apakšpunkta trešaj? ievilkum? (šaj? zi?? skat. iepriekš min?to spriedumu liet? *von Hoffmann*, 16. punkts).

21 Šaj? zi?? ir j?konstat?, ka darbošan?s inženiera profesij? ietver pakalpojumus, kuriem rakstur?gs tas, ka jaut?jums ir ne vien par esošo zin?šanu un metožu izmantošanu, risinot konkr?tas probl?mas, bet ar? par jaunu zin?šanu ieg?šanu un jaunu metožu izstr?di šo pašu vai jaunu probl?mu risin?šanai.

22 T?d?j?di nevar pamatot? apstr?d?t to, ka izp?tes un izstr?des darb?bas ir pakalpojumi, ko galvenok?rt un parasti var sniegt inženieri.

23 Protams, lai gan, k? nor?d?jusi iesniedz?jtiesa, Sest?s direkt?vas 9. panta 2. punkta c) apakšpunkt? min?tajiem zin?tnes pas?kumiem parasti tieš?m ir rakstur?gs inovat?vs un radošs aspekts, šis apst?klis tik un t? neizsl?dz to, ka nodok?u maks?t?jam, kurš veic darb?bu vai darbojas profesij?, kas min?ta cit? t?s pašas direkt?vas norm?, savuk?rt var?tu n?kties galvenok?rt un parasti sniegt ar? pakalpojumus, kam ir š?das iez?mes.

24 J?piebilst – k? izriet no Tiesas judikat?ras –, ka Sest?s direkt?vas 9. panta 2. punkta c) apakšpunkt? min?tajiem pakalpojumiem it ?paši ir rakstur?gs tas, ka šie pakalpojumi parasti tiek sniegti vair?kiem sa??m?jiem, proti, vis?m person?m, kuras ar daž?diem m?r?iem piedal?s kult?ras, m?kslas, sporta, zin?tnes, izgl?t?bas vai izklaides pas?kumos (skat. iepriekš min?to spriedumu liet? *Gillan Beach*, 23. punkts).

25 Šaj? gad?jum? no l?muma par prejudici?la jaut?juma uzdošanu izriet, ka pakalpojumi, ko sniegusi *Kronospan*, nav sniegti vair?kiem sa??m?jiem, bet ir veikti par labu vienam Kipras sa??m?jam, kurš ir pas?t?jis pamata liet? apl?kotos izp?tes un izstr?des darbus. Apst?klis, ka šim vien?gajam pakalpojumam sa??m?jam ir n?cies trešaj?m person?m vai sabiedr?b?m, kas ietilpst taj? paš? grup?, kuras dal?bnieks ir šis sa??m?js, p?rdot to darbu rezult?tus, kurus tas ir pas?t?jis, šaj? zi?? nav noz?mes. Tas, ka min?to pakalpojumu sa??m?js saist?b? ar savu

saimniecisko darbību ir izplatījis šos rezultātus plašai sabiedrībai, neapņēmusi uzskatu, ka šie pakalpojumi ir sniegti citai personai, nevis minētajam saņēmējam.

26 No tā izriet, ka pakalpojumi, kādi aplūkoti pamata lietā, ir jāuzskata par tādām pakalpojumiem, uz ko attiecas Sestās direktīvas 9. panta 2. punkta e) apakšpunkts.

27 Šaubas par minēto secinājumu nerada šis sprieduma 16. punktā pieminētais arguments, saskaņā ar kuru pamata lietā pakalpojumu saņēmējs [šo pakalpojumu] izmaksas tieši neiekāpjot tā piedāvāto preču un pakalpojumu cenu; tādējādi šie pakalpojumi ietilpst Sestās direktīvas 9. panta 1. punkta piemērošanas jomā.

28 Pirmkārt, kā izriet no apstākļa vārda “paši” lietojuma Sestās direktīvas preambulas septītajā apsvērumā, minētās direktīvas 9. panta 2. punkta piemērošanas joma neaprobežojas ar tādām pakalpojumiem, ko cits citam snieguši nodokļu maksātāji, ja šo pakalpojumu izmaksas ir iekāpju preču cenu.

29 Otrkārt, Sestajā direktīvā nav nekādas norādes, kas ļautu secināt – faktam, ka saņēmējs pakalpojumu izmaksas nevis tieši, bet gan netieši iekāpjot tā piedāvāto preču un pakalpojumu cenu, ir nozīme, nosakot, vai uz pakalpojuma sniegšanu attiecas Sestās direktīvas 9. panta 1. punkts vai 2. punkts.

30 Ēmot vārā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka tādā pakalpojumu sniegšana, kādi aplūkoti pamata lietā, – kas izpaužas, darot izpēti un izstrādes darbus vides un tehnoloģiju jomā, kurus veic inženieri, kas reģistrēti kādā dalībvalstī, pēc pasākējuma un par labu citā dalībvalstī reģistrētam pakalpojumu saņēmējam, – ir jākvalificē kā “inženieru pakalpojumi” Sestās direktīvas 9. panta 2. punkta e) apakšpunkta izpratnē.

Par tiesāšanas izdevumiem

31 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šis tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanas izdevumiem. Tiesāšanas izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanas izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Tādā pakalpojumu sniegšana, kas izpaužas, darot izpēti un izstrādes darbus vides un tehnoloģiju jomā, kurus veic inženieri, kas reģistrēti kādā dalībvalstī, pēc pasākējuma un par labu citā dalībvalstī reģistrētam pakalpojumu saņēmējam, – ir jākvalificē kā “inženieru pakalpojumi” Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopējā pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 9. panta 2. punkta e) apakšpunkta izpratnē.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – poļu.